

Ето съ Божіѣхъ тѣхъ благодать свършихъ наредѣ тѣхъ на завѣщаніе то си подписано съ собственнѣхъ тѣхъ ми рѣкѣхъ, и съ свидѣтельства на достовѣрны лица. Тая е послѣдня та, собствена та и всеобща та воля и завѣщаніе мое прѣдъ Бога и прѣдъ челоуѣцы тѣхъ, която да има всичкѣхъ тѣхъ силѣхъ на потвържденіе прѣдъ сѣдовище, щото никой нищо отъ каквото съмъ наредилъ да не помѣсти и прѣстори, нито на зеты тѣхъ отъ мене мои епитропы да досажда или испытваніе или прѣсмѣтнуваніе да ище по който и да е причинѣхъ и извиненіе, за това го и увѣрявамъ и саморѣчно ся подписвамъ. *Теодосій Петровъ Іовчевъ.*

Іоанъ Д. Кылифаровъ мартуръ.

Θεοχάρις Γεωργίου мартурѡ.

Нікола Стояновъ Травналъ мартуръ.

Нікола Тихолъ мартуръ.

Петро Іованъ мартуръ.

И попытахъ болныйтъ който съ здравъ разсѣдѣкъ отговори че това завѣщаніе съ собствено негово желаніе и съ неговъ рѣкѣхъ е подписанно.

Титолярный Свѣтъникъ Крыжановскій.

Това копіе е тѣкмо по оригиналтѣхъ на показателното писмо и замнѣжто въ кондикѣтѣхъ на генералното Русско консулато на лѣто 1831. Октомвріѣхъ 22. Подъ № 410. И за увѣреніе канцеларіята на това генерално консулато увѣрява.

Букурещъ. 6 Іуніа 1847. (Д. П.) Подписанъ.

Статскій Свѣтъникъ Котовъ.

Това копіе понеже е сѣщо споредъ копіето което намѣрихъ въ хартинтѣхъ на покойныйтъ епитропы както е оставено отъ Теодосіа Іовчевъ на Габровското училище което увѣрява и подписанный-тъ

1864. Іуліа 7.

Григорій Н. Мустаковъ.

Букурещъ.
